UNIVERSITÄTS
BIBLIOTHEK
WUPPERTAL

BERGISCHE
UNIVERSITÄT
WUPPERTAL

Universitätsbibliothek Wuppertal

[Passio Laurentii]

[Erscheinungsort nicht ermittelbar], [zwischen 1400 und 1450?]

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.
Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

urn:nbn:de:hbz:468-1-5047

Visual Library

DEN HELLIGE LAURENTIUS
LEGENDE

Rara

HS. 12

(anfang 15. Jahrh.)

OH.-

Legende des Hl. Laurentius

Stadtpatron von Elberfeld. Pergamenthandschrift aus dem Anfang des 15. Jahrhunderts

HS. 12

(~~Ms. 1 2°~~)

01

STADT-
BÜCHEREI
WUPPERTAL-
ELBERFELD.

nicht verleihbar
Ausleihbeschränkung

44.3538

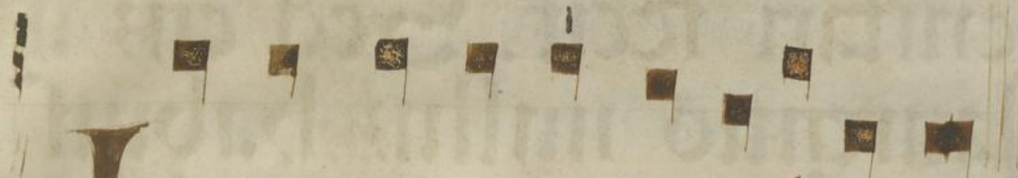

Iube domine benedicere.

Passio beatissimi leuite et mar

tiris laurentij.

Postquam beatus Sixtus cō
pleto agonis sui certamine
258 migrauit ad christum, tunc milites
beatum laurentium [Valeriano] decij iussu tenē
tes, cum parthemio tribuno tra
diderunt. Qui [ualeriano] decio statim nun
tiauit, quod laurentius sixti archi
diaconus, ecclesiæ thesauros ha
bens, in custodiá teneretur. Sanc
tus [Valerianus] decius illum sibi fecit presen
tari, et de ecclesiæ thesauris ma

xime ſcrutari fecit. Sed cum a
beato laurentio nullum habuiſ
ſet reſponſum, valeriano prefecto imperator
illum tradidit, ut ab eo eccleſiae
theſauros requireret, ac idolis
ſacrificare nolentem diuerſis eum
cruciatibus interficeret. Valerianus
autem vicario nomine hippolito eum tra
didit, qui beatum laurentium cum mul
tis in carcere recluſit. Erat autem qui
dam vir ibi lucillus nomine, qui ni
mio fletu multis iam diebus lumen
amiſerat, cui beatus laurentius dixit.
Crede in filium dei ieſum chriſtum, bap
tizare, et lumen recipies. Reſpondit
lucillus. Ego ſemper optaui in nomine
ieſu chriſti baptizari. Beatus laurentius
ipſum in fide ieſu chriſti eruditum bap
tizauit, et illico lumen recepit. Coepitque
lucillus clamare dicens: Benedictus dominus noſter ie
ſus chriſtus qui me per beatum laurentium

illuminauit. Quod multi ceci audiētes, ad carcerē beati laurētij venerūt, et manuū ei⁹ īpositione in noīe iesu illuminati abierūt. Hec vidēs hippolit⁹ cepit a beato laurētio ecclie thesauros diligenter īquirere, cui beat⁹ laurenti⁹ dixit. O hippolite si credis ī filiū dei, thesauros tibi ostēdo, et uitā eternā promitto. Hippolit⁹ vero omnia se credere asserēs, ab eo ī fide iesu christi instructus, cū decē ꝛ nonē vtriusqꝫ sexus ī domo suā baptizatus est. Tūc valerian⁹ iussit hippolito, vt beatū laurētium sibi in palatio p̄sentaret, cumqꝫ simul pgerēt beat⁹ laurenti⁹ hippolito dixit. Ambulem⁹ vna quia mihi et tibi glōria paratur. Adducit⁹ in ꝯspectu valeriani beat⁹ laurenti⁹, et de ecclesie thesauris ab eo plurimū ꝗsitus, t̄duū īducias ab eo petijt, vt ei thesaurōs ppalaret. Aquieuit valerian⁹ petitionibꝫ laurētij, et qd ab illo de ecclie the

ſauris ꝑferetur, per triduū ſolicite ex
pectabat. Beat⁹ laurenti⁹ cecos, ac cla
udos, pauperes et debiles interī col
legit, illos Decio [Valeriano] ꝑducturus? Spectacu
lum pulcherrimū egena cogit agmina,
inopes qз monſtrās ꝑdicat hi ſūt opes
ecclie, o Deci theſauri eterni, q nunqз
minuunt ſed creſcunt. Deci⁹ [Valerianus] vero ſe ab
ipſo deriſū cernēs, in idolis ſacrifica
re in varia illi tormētoꝝ generā minari
cepit. Beat⁹ laurēti⁹ idola vana 7 muta
ac obsurēda eſſe clamabat: ſoliqз deo
oīpotenti, et ei⁹ filio ieſu xp̄o litādū
eſſe aſſerebat. Irat⁹ Deci⁹ [Valerianus] ipſū expoliari
ac cū ſcorpionib⁹ cedi, et varia tor
mētoꝝ generā ante eū afferri mādauit:
vt pene metu ſacrificaret: ſed beat⁹ lau
renti⁹ oīa deſpiciebat, et inter tormēta
dn̄o gratias agebat.

E T iuſſit Deci⁹ [Valerianus] ī tēplo iouis t͛bunal
parari, beatūqз laurētiū cathenis
vinctū ſibi offerri, cui et dixit. Sacrifi
ca dijs nr̄is, et noli ī theſauro abſcōdito

fiduciā habere. Respōdit beat' laurēti'. Ego
sū seru' xpi 7 de thesauris celestib' secur'.
Deci' ira succēs' illū fustib' cedi pcepit. et
dū cederet' beat' laurēti' clamauit. Cogno
sce miser, qa de thesauris xpi triumphās
tormēta tua nō sētio. Et deci' carnifici
bus ait. Fustes augete et lāminas fer
reas ad latera apponite. Beat' laurēti'
dū torqretur orauit, dn̄e iesu xp̄e mise
rere mei, qa accusat' nō negaui, interro
gat' xp̄m dn̄z sū ɔfess'. accipe spiritū me
ū. Ea hora vox e celo audita est dicēs,
adhuc multa tibi debent' pro fide xpi cer
tamina. Quod audiēs deci', solatiū a de
mone illi allatū esse clamabat, Iterūq3 ius
sit vt eū extenderet 7 scorpiones cedētes
affigeret. Beat' laurēti' dn̄o benedicebat.
Et ex militib' vn' roman' noīe, per v'ba
bti laurētij dn̄o iesu xp̄o credidit, et ab
ipso dū iussu decij iterū hippolito custo
die redderet' baptismū xpi suscepit. Iussu
sū decij ob xpi ɔfessione, mox capitis ob
truncatione vitā in dn̄o finiuit. Eadem

noctu i thermis olipiadis, iuxta salustij
palatiū, ex [Valeriani] decij iussu tribunal paratū
est, quo cū valeriano noctu perexit, ⁊
beatū laurentiū sibi offerri mādauit:
qui cū ad cōspectū [Valeriani] decij duceret, hippo
litū nimia ex tristitia plōrātē est ꝯso
lat' ut se ad martirij coronā pparet.
Vidēs vero [Valerianus] deci' beatū laurentiū; oīa
tormētoꝝ genera, ante suū tribunal pa
rari iussit, plūbatos, fustes, laminas, vn
gues, lectos, baculos, et in thermis p
tribunali sedit, beatoq; laurētio dixit.
Iam depone artes magicas, et dic nobis
gen' tuū. Beat' laurenti' respondit. His
pan' genere, rome sum nutrit', et ab ip
sis cunabulis fidē xpi iesu in lege di
uina erudit' accepi, in cui' noīe tormēta
tua non pauesco. Tunc iussit [Valerianus] deci' ut os
sci cū lapidib' cederet, ille autē ꝯfortaba
tur, et dn̄o grātias agebat. [Valerianus] Deci' nimio
replet' furore dixit. Date illi lectū ferreū
et requiescat cōtumax laurenti'. Allatus
est autē lect' ferreus cū costis trib' i mo

dum craticule; beatusque laurentius vestibus
exutus, coram ~~decio ac~~ valeriano in crate
ferrea est extensus. Tunc carnifices bacu
los cum prunis supposuerunt; et decij [Valeriani] ius
su eum coartare coeperunt. Dixit decius [Valerianus] be
ato laurentio, sacrifica dijs ne pereas.
Respondit beatus laurentius. Ego me ob
tuli sacrificium deo in odorem suauitatis:
quia sacrificium deo est spiritus contribulatus.
Carnifices tamen urgentes, carbones
sub crate mittentes; furcis ferreis eum
comprimebant. Dixitque beatus laurentius
[Valeriano] decio. Disce miser quia carbones tui
mihi refrigerium prestant, tibi vero sup
plicium eternum: quia nouit dominus, quod
accusatus non negaui, interrogatus christum
confessus sum, assatus deo gratias ago. Qui
autem aderant admirabantur, quomodo eum
uiuum assari decius [Valerianus] precepisset. Ille autem
uultu pulcherrimo dixit, gratias ago
tibi domine iesu, qui me confortare digna
ris; et conuersus ad decium [Valerianum] dixit. Ecce
miser assasti me una parte, regira aliam

et manduca. Et gratias agens domino
dixit, gratias ago tibi domine iesu
quia ianuas tuas ingredi merui: et
hec dicens deo spiritum reddidit. Cu-
ius corpus beatus iustinus presbi-
ter cum hippolito rapientes, in cripta
in via tiburtina in predio quiriace
vidue, in agro verano, quarto
idus augustas, sepelierunt. Tu autem
domine miserere. Regnante domino
nostro iesu christo: cui est honor et gloria
in secula seculorum. Amen. 258

28. Hei
u.

28. Hei
μ.